

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 gusht 2014
Nr. ref.:RK 702/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI31/14

Parashtrues

Luan Ramadani

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. Nr. 222/2013, të 24 dhjetorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Luan Ramadani, me vendbanim në Lipjan.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 222/2013, të 24 dhjetorit 2013, i cili i është dorëzuar atij më 8 janar 2014.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kérkesës pretendon se me aktgjykimin e kontestuar i është shkelur e drejta për gjykim të drejtë, e garantuar me nenin 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) dhe me nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: Konventa).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës dhe nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 13 shkurt 2014, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 6 mars 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 13 mars 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe kérkoi nga ai ta dorëzojë kopjen e Aktgjykimit PA1 nr. 712/2012 të Gjykatës së Apelit në Prishtinë, të 19 prillit 2013. Megjithatë, parashtruesi i kérkesës nuk iu përgjigj kérkesës.
8. Më 13 mars 2014, Gjykata ia dërgoi kopjen e kérkesës Gjykatës Supreme.
9. Më 26 qershor 2014, gjyqtari Kadri Kryeziu e njoftoi me shkrim Gjykatën, për përjashtimin e tij nga seancat shqyrtyese, për periudhën qershor-korrik 2014, derisa Gjykata të vendos lidhur me pretendime të caktuara të ngritura ndaj tij.
10. Më 3 korrik 2014, Kryetari i Gjykatës e zëvendësoi gjyqtarin Kadri Kryeziu me gjyqtarin Ivan Čukalović si anëtar të Kolegit shqyrtyes.
11. Më 3 korrik 2014, Kolegi shqyrtyes shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

12. Më 11 mars 2011, Gjykata Komunale në Lipjan (Aktgjyki P. nr. 102/2010) e shpalli parashtruesin e kérkesës fajtor për kryerjen e veprës penale të rrezikimit të sigurisë në punë, nga nen 186, par. 2 lidhur me par. 3 dhe 4, të Kodit të

Përkoħshem Penal tē Kosovës (në tekstin e mëtejmhé: KPPK) dhe e dënoi me një 1 (një) vjet burgim.

13. Në një datë tē pacaktuar, parashtruesi i kérkesës ushtroi ankesë kundër aktgjykimit tē lartcekur.
14. Më 19 prill 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës (Aktgjykimi PA1 nr. 712/2012) e refuzoi ankesën e parashtruesit tē kérkesës dhe e vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale.
15. Parashtruesi parashtroi kérkesë pér mbrojtje tē ligishmérise kundër aktgjykimeve tē shkallës së parë dhe tē dytë, pér shkak tē shkeljes së ligjit penal. Parashtruesi pretendoi, *inter alia*, se “*Shkelja e ligjit penal bëhet tani edhe me aplikimin e nenit 186 tē Kodit Penal tē më parëm, duke u aplikuar dhe zbatuar në kohen kur ajo vepër tanimë nuk pérben vepër penale*”.
16. Më 24 dhjetor 2013, Gjykata Supreme (Aktgjykimi i kontestuar, Pml. nr. 222/2013) e refuzoi si tē pabazuar kérkesën e parashtruesit pér mbrojtjen e ligishmérise.
17. Në arsyetim tē këtij aktgjykimi, thuhej, *inter alia*, se ”*...pretendimet e mbrojtësit se sipas dispozitave tē kodit tē ri penal kjo vepër penale nuk ekziston, nuk qëndrojnë pér faktin se kjo vepër penale nuk është dekriminalizuar pér faktin se sipas dispozitave tē vjetra ka qenë e përfshire në kapitullin XVII ku janë përfshire veprat penale kundër tē drejtave në marrëdhëni e punës, ndërsa në kodin e ri penal, kjo vepër është zhvendosur në kapitullin XXIX ku janë përfshire vepra penale kundër sigurisë së përgjithshme tē njerëzve dhe tē pasurisë dhe, është inkriminuar sipas nenit 367 te KPK*”.
18. Gjykata Supreme theksoi më tej se “*Ligji Penal, i cili ishte i aplikueshém në kohën e kryerjes së vepres penale, respektivisht par. 4 tē nenit 186 tē KPK parashikon "nëse vepra penale nga paragrafi 1 dhe 2 tē këtij nenii ka shkaktuar lëndim tē rëndë tē nië apo më shumë personave, pér veprën nga paragrafi 1 dhe 2 kryerësi dënohet me burgim deri në pesë vjet, ndërsa pér veprën penale nga paragrafi 3 dënohet me burgim deri në tre vjet". Ndërsa, paragrafi 5 tē nenit 367 tē Kodit tē ri Penal, parashikon "nëse vepra penale nga paragrafi 3 tē këtij nenii rezulton me lëndim tē rëndë tē një apo më shume personave ose me dëm substancial pasuror, kryerësi dënohet me burgim deri në 5 vjet*”.
19. Rrjedhimisht, Gjykata Supreme konstatai se në rastin penal tē parashtruesit tē kérkesës “*nuk ka dyshim se në rastin konkret gjykata e shkallës së parë dhe ajo e shkallës së dytë drejtë kanë aplikuar ligjin i cili ishte në fuqi, e që është më i favorshém pér tē gjykuarin, sepse sic u tha lartë ligji i ri pér këtë vepër parashikon dënimin me tē ashpér...*”.

Pretendimet e parashtruesit tē kérkesës

20. Parashtruesi i kérkesës pretendon se është shkelur e drejta e tij pér gjykim tē drejtë dhe tē paanshém, e garantuar me nenin 31 tē Kushtetutës dhe me nenin 6

të Konventës. Ai pretendon se ka pasur trajtim të pabarabartë të palëve në procedurën gjyqësore, pasi që provat e propozuara prej tij nuk janë marrë parasysh. Ai më tej pretendon se ka pasur shkelje të të drejtave të tij, pasi që në rastin e tij nuk është aplikuar ligji më i favorshëm, në kundërshtim me nenin 3 të Kodit Penal.

21. Në mbështetje të pretendimit të tij, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi një ekstrakt të Aktgjykimit të Gjykates Supreme (Pkl. nr. 11/2004), të 10 dhjetorit 2004, me të cilin Gjykata Supreme kishte aprovuar kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë, duke vërtetuar se në rast të ndryshimit të ligjit të aplikueshëm në rastin e tanishëm, duhet të aplikohet ligji më i favorshëm për kryesin. Rrjedhimisht, në atë rast specifik, Gjykata Supreme e ndryshoi cilësimin juridik.

Pranueshmëria e kërkesës

22. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
23. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit që parashikon:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

24. Gjykata po ashtu i referohet rregullit 36 (1) c) të Rregullores së punës:

“(1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:
...
c) kërkesa është qartazi e bazuar”.
25. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thjeshtë konteston nëse gjykatat e rregullta e kanë zbatuar drejt ligjin më të favorshëm penal të aplikueshëm në rastin e tij, gjë që është çështje e ligjshmërisë.
26. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykates të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmëria) që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme, përvèç nëse dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
27. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka sqaruar saktësisht dhe nuk ka dëshmuar se si dhe pse i janë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
28. Lidhur me këtë, Gjykata e ripërsërit se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, përkizazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [DHM], Nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1; shih gjithashtu Aktvendimin për papranueshmëri në

rastin KI70/11, të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, A. Nr. 983/08, të 7 shkurtit 2011).

29. Gjykata Kushtetuese vëren se parashtruesi i kërkesës i ka shfrytëzuar të gjitha mjetet juridike, të parapara me Ligjin e procedurës penale, duke ushtruar ankesë kundër aktgjykimit të shkallës së parë dhe kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë kundër aktgjykimit të shkallës së dytë.
30. Për më tepër, Gjykata konsideron se Gjykata Supreme mori parasysh argumentet e parashtruesit të kërkesës dhe në të vërtetë i ishte përgjigjur në mënyrë të qartë ankesave të tij në pikat e kontestuara të ligjit.
31. Prandaj, Gjykata konsideron se nuk ka asgjë në kërkesë që tregon se rastit i ka munguar paanshmëria, ose që procedurat kanë qenë të padrejta (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, GJEDNJ, Vendim përkizazi me pranueshmërinë e kërkesës, Nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009).
32. Prandaj, në pajtim me rregullin 36 (1) c) të Rregullores së punës, Gjykata gjen se kërkesa është qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 48 të Ligjit dhe rregullit 36 (1) c) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 3 korrik 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Almíro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani